

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Supplement

Citation: Kierkegaard, Søren: "Supplement", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p592-txt-shoot-id33b9ba81-1a6b-4d1e-bbb3-73105ae5b5b1.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Høiærværdige!

Der maa gives en uendelig Consequents i Verden, et man kunde sige uopslideligt quantum satis af Forstand og Fordøielseskraft ja jeg føler i dette Øieblik, at jeg maatte kunne med stor Energie foredrage det physichoteleologiske Beviis for Guds Tilvær; thi mit Liv er saa inconsequent saa forvirret, saa afhængigt af mine Galoscher (in parenthesi sagt troer jeg, at gummi elasticum gjør melankolsk) – af mit Hoved (in parenthesi sagt er der hell. ingen Tid, hvor mit Hoved har gjort sig saa forskrækkeligt udtilbeens som nu), at jeg egl. ikke veed, hvad jeg gjør, og dersom Een vilde spørge mig om, hvad jeg i næste Øieblik agtede at gjøre, vilde han let bringe mig i Forlegenhed. Og dog frapperes jeg ikke sjelden, naar jeg seer tilbage over mit vita ante acta ved deri at finde en Eenhed, en Continuerlighed, en Sindrighed i Anlæg og Udførelse, som idetmindste ikke skyldes mig. Saaledes gaaer det, Nogle er consequente i at handle, mig lykkes det først at finde Consequentsen bag efter. Som naar jeg tænkte mig et Barn, afvexlende med overveiende Kaadhed og med barnagtig Forstemthed paa Papiret at henkaste allehaande Streger, ufuldbaarne Fostre, forvoxne Misfostre, og en grandios Kunstner stod ved hans Side og med sin overvættes Phantasie og Besindighed var istand til af den meest ubetydelige Streg af den meest forulykkede Pfratze at udføre en skjøn Enkelthed og udarbeide det Hele til harmonisk Eenhed, saaledes som dette Barn maa blive tilmode, saaledes gaaer det mig. Det Tilkommende veed jeg Intet af, endnu er det ikke lykkedes mig at entre Fremtiden ell. blot at faae fat i den med Entrehagerne. Som naar Edderkoppen fra et bestemt Punkt styrter sig ned i sin egen Producerings Consequentser, foran sig seer et tomt Rum, det ikke er muligt at faae Fodfæste i og om den end sprættede nok saa meget aldrig fik Lov til at disponere over det for ved den Liggende uden forsaavidt den mere og mere fordybede sig i sig selv og dog efterhaanden erobrer det ved den Consequents, der ligger bag ved den – mit hele Liv er bagvendt, dog ikke mere af Bagvendthed (Umgekeerheit, jeg skriver Tydsk og det endda simpelt Tydsk, men jeg haaber, at Tanken ikke lider derved, man siger, at en smuk Pige tager sig bedst ud i simpel Paaklædning, i Negligé, ja man belurer Nympher i Badet.) end den som efter Daubs Mening er et Charakteristikon for al Speculation. Dog til Sagen, jeg skriver ikke dette for at plage Dem med Forklaringer over mig selv (hvorfor jeg skriver det, det vil jeg egl. først være istand til at sige om et ½ Aars Tid ell. mere) men for at gjøre Dem opmærksom paa, hvad De maaske allerede har bemærket, det Ubegribelige, at jeg slet ikke kommer ud og besøger Dem, at medens min Tanke flere Gange har vandret ud til Jylland, min Krop ikke forføier sig til Fredriksberg, det er for mig ganske i sin Orden, da jeg ikke forstaaer det, om nogen Tid vil jeg see, at det var ganske i sin Orden, fordi jeg forstaaer det. Og denne Betragtning har noget Opmuntrende ved sig, forsaavidt Eenheden tilveiebringes, noget ydmygende forsaavidt jeg føler, at det ikke er mig selv, der gjør det, men kun at jeg selv gjør Forvirringen.

Deres

S. K.